

Øen og kan ikke udvides der ud over. Bevillingen er ikke optaget paa det foreliggende Finanslovsforslag, hvad der fremgaar af Anmærkningerne Sp. 891. Jeg har erfaret, at der vil fremkomme et Andragende fra Øen til Landbrugsministeren om at faa denne Bevilling indsat paa ny, og jeg beder den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget interessere sig for denne Sag. Der er en lignende Bevilling til Haderup i Vestjylland. Denne Bevilling foreslaas bibeholdt med den Motivering, at de samme Forhold, som har foranlediget Bevillingens Fremkomst, fremdeles er til Stede, nemlig den spredte Bebyggelse. Det er sikkert rigtigt, og jeg har ikke noget som helst at indvende imod denne Bevilling. Naturligvis kan man sige, at i Automobilernes Tid har en dygtig Dyr læge Mulighed for at udvide sin Praksis selv i en Egn med spredt Bebyggelse, derimod er dette, som jeg nævnedes før, ikke muligt for Læsø's Vedkommende, der er det umuligt for Dyr lægen at udvide sin Praksis ud over Øens Grænser. Paa Læsø er der næsten alene smaa Landbrug, og det vil derfor, forekommer det mig, være rimeligt, om man stadig yder dem den Hjælp, de hidtil har faaet eller noget i Retning deraf, for at de kan bevare en Dyr læge paa Øen. Jeg tillader mig at anbefale dette.

Flere Talere har dyvælet ved Spørgsmaalet om Afløsning af Arvefæsteafgifterne. De Udtalelser, der er fremsatte, kan jeg give min Tilslutning, men jeg vil tillade mig samtidig hermed at henlede Opmærksomheden paa, at naar dette kommer til at foreligge, bør der sammen hermed følge Forslag til eller Mulighed for en Afløsning af de Kornydelse, der hviler paa de saakaldte Annæksgaarde, de tidligere Præstegaarde. Disse Ydelser har ikke kunnet afløses efter Tiendeloven, men de Kornydelse, som hviler paa disse Ejendomme, har ganske den samme Virkning som Arvefæsteafgift i Form af Kornydelse paa andre Ejendomme, og da der, saa vidt jeg ved, foreligger et Andragende til Kultusministeriet angaaende denne Sag, men da det ikke kommer til at sortere under dette Ministerium, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold.

Forhandlingerne under denne Finanslovsforslagets første Behandling har, forekommer det mig, faaet et noget andet Præg nu under den radikale Regering, end den havde under Venstres Regering. Da var det det radikale Parti, og særlig Socialdemokraterne, der besørgede Oppositionen.

Det gjorde de adskilligt kraftigere og livligere, end det er Tilfældet nu, da Venstre optræder som Oppositionsparti, og optræder sagligt og spagfærdigt som Opposition. Tonen er nu en anden end tidligere, da, som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) en Gang har bemærket, det er Oppositionen, der angiver Tonen. Der var ogsaa en Ting, der stadig i disse Aar prægede Finanslovens første Behandling, det var Husmandsagitationen, Husmandsfiskeriet, kunde man ogsaa kalde det. Naar Venstre foreslog Bevillinger i den Retning, sagde man altid fra den anden Side: 1 til, eller man sagde: 10 til. Disse Partiers Kærlighed til Husmændene var overordentlig rørende. Naar de kom til, vilde de aabenbart berede Husmændene et overjordisk Paradis. Men hvordan er det nu gaaet? Det er gaaet saaledes, at nu, under denne Finanslovdebat, staar de samme Politikere og anstrenger sig forges for at bevise, at de ikke særlig har lagt Byrder paa Husmændene. Jeg skal ikke gentage, hvad det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) derom har udtalt, men kun ganske slutte mig dertil.

Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der er intet, der hemmer Landbrugsproduktionen som den Utryghed, der er fremkaldt og stadig vedligeholdes ved Regeringens Foranstaltninger. Det gælder Svineproduktionen, og det gælder Kvægudførselen. Der er blevet meddelt i Bladene for ikke længe siden, at der nu, imod Landbrugsraadets Indstilling, er vedtaget, at der skal foretages en Undersøgelse af alle de Køer, der sælges til Eksport. Det er navnlig en mægtig Mand i Prisreguleringskommissionen, nemlig Hr. Heilbuth, der har faaet dette gennemført. Man tror, at Landmændene uden god Grund vil sælge deres Kælvekøer paa en Tid, da Smørret koster omkring et Par Kroner Pundet. Man maa aabenbart anse Landmændene for at være rene Daarer, der trænger til Formynderskab fra den højtærede Prisreguleringskommissions Side, og det ligger nær at spørge: Hvortil er der egentlig oprettet et Landbrugsraad, naar det alligevel er denne mægtige Mand, der bestemmer, hvilke Forholdsregler og hvilke Hensyn der skal tages i Forhold, der særlig vedrører Landbruget?

Det er ogsaa betegnende for denne Finanslovdebat, at man i sin Forlegenhed — kan man vel sige — giver sig til at overfalde og angribe særlig Andelsselskabernes Ledelse. Dette har nemlig været